

[P. E. Eriksen.]

kan på den anden side efter vor opfattelse også være med til at sikre yderligere fremskridt. Lad os derfor samarbejde om løsning af opgaverne i den rigtige takt.

Grethe Philip: Jeg har forstået denne forespørgsel med dens 10 meget omfattende punkter som til ønske fra socialdemokratisk side om at markere partiets målsætning på vigtige områder inden for vor sociale lovgivning. For visse af punkternes vedkommende drejer det sig om en videreudbygning af sociale ydelser, for hvilke der nylig er gennemført lovgivning. Det gælder f. eks. børnetilskud og moderskabsydelse. Andre punkter gælder spørgsmål, der netop nu drøftes meget intensivt i socialreformkommissionen og i dens underudvalg, f. eks. korttidssikringerne. Og andet omhandler problemer, om hvilke vi inden for det sidste par måneder har haft debat her i salen — som f. eks. kollegier, førtidspension og hele opbygningen af vort fremtidige pensionsystem for de ældre. Programmet, som det er lagt frem her, har så udflydende konturer for mange punkters vedkommende, at det er vanskeligt at gå ind i en virkelig debat, men det har måske egentlig heller ikke været det, der var tanken fra forespørgernes side.

Sammenfattende for punkterne som helhed kan jeg sige, at det sociale sigte for os i det radikale venstre i mangt og meget ligger på linje med det, der her er lagt frem. Afvigelse i opfattelsen ligger vel snarest, når vi drøfter den fremtidige alderdomspension, hvor socialdemokraterne åbenbart nu har opgivet planerne om ITP i dens oprindelige skikkelse med den store fondsofbygning, som var så lidet tiltrækkende for det radikale venstre. Der synes således at være visse muligheder for også at komme på talefod på dette felt.

Det vil ikke være muligt for mig her i dag at komme ind på alle de mange punkter og underpunkter i forespørgslen; jeg skal nøjes med at kommentere nogle af de vigtigste.

Vi finder det ønskeligt, at pensionerne ajourføres til pris- og velstandsniveauet så hurtigt, som det er muligt, og vi ser gerne, at man bestræber sig mest muligt for at finde en praktisk fremgangsmåde til en meget hurtig regulering. Da vi gennem årene ofte har blandet noget sociallovgivning ind

i vor skattelovgivning via forskellige skattefritagelser eller lempelser, må det afgørende ved vurderingen af, om en ajourføring har fundet sted, efter vor mening ligge i en sammenligning af, hvad der bliver tilbage henholdsvis af en arbejds løn og af pensionen, når skatterne er betalt.

Fradragsreglerne i vor sociallovgivning er på stadig tilbagemarch, og det finder vi rigtigt. Tilbage står endnu spørgsmålet om fradragsregler for invalidepensionisterne. I det radikale venstre går vi ind for, at fradragsregler i forbindelse med invalidepensionistens ægtefælles indkomst nu bør falde bort. Reglen har virket særlig hårdt, hvor ægtefællen, oftest hustruen, var lavløn-arbejder og måtte se værdien af en beskeden indtægt meget kraftigt beskåret, fordi hendes indtægt automatisk førte til fald i mandens pension. Vi har hørt om familier, der på denne måde trods arbejdsomhed havde yderst svært ved overhovedet at hæve deres levefod. Sagen er vel knap så oplagt, hvor pensionistens ægtefælle sidder med en jævnt god eller måske med en endog særdeles god indkomst. Det vil dog næppe forekomme ofte, da man er meget tilbageholdende med at tilkende husmødre invalidepension og mandlige pensionisters hustruer nok som regel har beskedne erhvervsindtægter. Med vor nutidige opfattelse af mands og hustrus indbyrdes uafhængige stilling taler alt i alt overordentlig meget for, at vi nu fuldt og helt stryger fradragsregler i forbindelse med ægtefælles indtægt.

Hvad angår spørgsmålet om fradragsregler for invalidepensionistens egne indtægter, skal jeg henvise til, hvad hr. Valbak som vort partis ordfører sagde om dette spørgsmål under debatten den 6. december 1968 ved behandlingen af et forslag til beslutning vedrørende en pensionsreform.

Under samme debat fremførte jeg som ordfører for mit parti nogle betragtninger om førtidspension, optrykt i folketingets forhandlinger sp. 2216-2218. Jeg gav ved den lejlighed udtryk for en meget positiv holdning over for forslag om at udvide adgangen til at opnå førtidspension og var særlig inde på de vanskeligheder, der kan opstå for ældre ved strukturændringer. Der er næppe nu væsentlige problemer for de over 60-årige ved opnåelse af førtidspension efter de lempe-